

Avizul Comitetului Economic și Social European privind planul de acțiune pentru industria siderurgică europeană

[COM(2013) 407 final]

(2014/C 170/15)

Raportor: dl Claude ROLIN

Coraportor: dl Zbigniew KOTOWSKI

La 3 iulie 2013, în conformitate cu articolul 304 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Plan de acțiune pentru industria siderurgică europeană

COM(2013) 407 final.

Comisia consultativă pentru mutații industriale (CCMI), însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 21 noiembrie 2013.

În cea de-a 494-a sesiune plenară, care a avut loc la 10 și 11 decembrie 2013 (ședința din 11 decembrie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 156 de voturi pentru, 5 voturi împotriva și 9 abțineri.

1. Concluzii și recomandări

1.1 CESE salută Planul de acțiune pentru industria siderurgică europeană prezentat de Comisia Europeană la 11 iunie. CESE consideră că Planul de acțiune este un prim pas înainte, recunoscând că sectorul siderurgic este un sector de o importanță strategică pentru Europa și un motor al creșterii. Însă succesul său depinde de modul în care enunțurile sunt transpuse în realitate.

1.2 Planul de acțiune reprezintă o propunere specifică, dar va dura mai multe luni sau chiar ani pentru a fi pus în aplicare. Cu toate acestea, având în vedere viteza de scădere a producției și a veniturilor în acest an, sunt necesare acțiuni „în timp real” pentru a ajuta lucrătorii afectați de criză și a reface climatul investițional pozitiv în acest sector și în lanțurile economice din aval. Dacă nu se iau măsuri de acest tip, se poate ajunge la alte închideri de unități de producție și la alte pierderi de locuri de muncă. În acest context, CESE solicită Comisiei Europene să publice cât mai curând posibil o foaie de parcurs cu termene precise pentru punerea în aplicare a planului de acțiune. Foaia de parcurs ar trebui discutată cu parteneri sociali la următoarea ședință a Grupului la nivel înalt.

1.3 Planul de acțiune este destul de vag în ceea ce privește acțiunile concrete care trebuie întreprinse și nu abordează în mod adecvat dimensiunea ciclică a crizei. Pentru a asigura menținerea caracterului strategic al sectorului siderurgic pentru industria prelucrătoare europeană și a preveni restrângerea acesteia în continuare, CESE solicită Comisiei Europene să ia măsuri urgente, inclusiv:

- efectuarea unei evaluări detaliate a capacității existente, cu implicarea partenerilor sociali;
- luarea unor măsuri care să faciliteze utilizarea și transportul deșeurilor și să prevină exporturile ilegale;
- distribuirea fondurilor structurale europene pe scară largă, precum și asigurarea unui proces de alocare direcționat în suficientă măsură către sectorul siderurgic;
- dezvoltarea unor măsuri temporare (cum ar fi de exemplu „kurzarbeit” în Germania) cu sprijin public și/sau consolidarea măsurilor existente pentru a asigura menținerea lucrătorilor în sectorul siderurgic;
- stimularea cererii de oțel în sectoarele din aval, printre altele prin implementarea imediată a măsurilor propuse pentru industria de autovehicule și cea de construcții. În general, trebuie atins echilibrul corect între consolidarea fiscală – măsurile de austeritate – și politicile industriale active care generează investiții și locuri de muncă⁽¹⁾. Stimularea cererii de oțel nu se poate baza numai pe industria de autovehicule și pe cea de construcții;
- furnizarea unui sprijin sporit, inclusiv sprijin public, pentru investiții în dezvoltarea de noi tehnologii și procese care să atragă după sine modernizarea instalațiilor și a uzinelor producătoare;

⁽¹⁾ CESE 1094/2013 – CCMI/108

- introducerea unui model durabil de producție a oțelului, pentru a susține industria siderurgică europeană. Standardele de durabilitate europene, cum ar fi marca de calitate pentru construcțiile din oțel (SustSteel) ar trebui dezvoltate și promovate în regim de urgență;
- Fondul european pentru adaptare la globalizare nu ar trebui să ofere soluții ex-post, ci să se concentreze pe anticiparea schimbării, de exemplu prin facilitarea introducerii de noi tehnologii și prin ajutarea lucrătorilor să se adapteze la noile tehnologii.

1.4 Un accent imediat trebuie pus pe realizarea unui climat european durabil, pe politici energetice și comerciale care să permită tranziția sectorului către o economie cu emisii reduse de carbon/eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și energiei fără ca povara costurilor să fie suportată numai de industria siderurgică a UE. Această tranziție se va realiza și prin promovarea unor politici ambițioase de cercetare-dezvoltare și inovare, de exemplu în cadrul Orizont 2020 și prin sprijinirea activă a punerii în aplicare a unor noi tehnologii mai curate, eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor și energiei.

1.5 CESE sprijină obiectivul general al combaterii schimbărilor climatice și sprijină acțiunea UE în acest proiect. Însă trebuie acordată atenție caracteristicilor speciale ale acestui sector, în special celor legate de limitările tehnologice, precum și măsurilor deja întreprinse. Obiectivele industriei siderurgice trebuie să fie fezabile tehnic și economic. Ele trebuie stabilite astfel încât, cel puțin, cei mai buni producători din UE să nu suporte costuri suplimentare rezultate din politicile UE privind clima, în special ETS, măcar până când se realizează un acord internațional cuprinzător pe tema schimbărilor climatice cu aceleași obiective și măsuri pentru industria siderurgică mondială.

1.6 Ar trebui maximizate măsurile compensatorii temporare care să răspundă creșterilor de prețuri ale electricității legate de ETS din întreaga UE, în timpul și după cea de-a treia perioadă de comercializare. CESE solicită Comisiei Europene să examineze în continuare această chestiune și să ia urgent măsurile adecvate.

1.7 CESE sprijină ideea de a stabili un mecanism european de finanțare a aplicării pe teren a unor tehnologii noi și inovative în industriile energo-intensive, care să fie finanțat din venituri rezervate în acest scop din vânzarea cotelor ETS.

1.8 Ar trebui să se continue promovarea introducerii de tehnologii inovatoare, cum ar fi ULCOS. Pentru CESE, este foarte important să se monitorizeze îndeaproape datele privind emisiile de CO₂ și eficiența energetică a uzinelor siderurgice.

1.9 Pentru Comisia Europeană, reciprocitatea și crearea unor condiții de concurență echitabile pe plan global trebuie să reprezinte o prioritate. Dată fiind absența unor condiții de concurență și proliferarea tendințelor protecționiste în economiile emergente, CESE solicită Comisiei Europene să ia măsuri mai ferme de apărare a industriei siderurgice, inclusiv utilizarea instrumentelor de apărare comercială, într-un mod rapid și clar orientat.

1.10 CESE salută adoptarea unui cadru de calitate pentru anticiparea schimbării și restructurării, care să stabilească cele mai bune practici în acest domeniu. El consideră că acest cadru ar trebui să fie utilizat de către diferite părți interesate ca un standard minim european pentru a anticipa și a gestiona schimbările într-un mod responsabil din punct de vedere social, prin promovarea formării, îmbunătățirea competențelor și sprijinirea recalificării atunci când este necesar. De asemenea, trebuie să fie o ocazie de a face sectorul siderurgic european mai atractiv pentru tineret și pentru persoanele cu înaltă calificare. În plus, ar trebui dezvoltate soluții pe termen lung care să răspundă schimbările de generații. Partenerii sociali de la toate nivelurile pot juca un rol proactiv în acest sens.

1.11 Pentru a gestiona într-un mod responsabil din punct de vedere social tranziția către o industrie siderurgică a UE mai competitivă, CESE consideră că sectorul siderurgic ar trebui să aibă același acces ca și celelalte sectoare la fondurile disponibile de la nivel european, național și regional.

2. Introducere

2.1 Așa cum subliniază Comisia Europeană în planul său de acțiune pentru o industrie siderurgică competitivă și durabilă în Europa, „UE este al doilea mare producător de oțel din lume, cu o producție de peste 177 de milioane de tone de oțel pe an, reprezentând 11 % din producția globală”. Această industrie are o arie mare de răspândire în Europa, cu cel puțin 500 de situri de producție, în 24 de state membre.

2.2 CESE reiterează ideea că industria siderurgică este coloana vertebrală a prosperității Europei și o parte indispensabilă a lanțului de aprovizionare, elaborând și fabricând mii de repere diferite și inovative și asigurând astfel locuri de muncă directe și indirecte și mijloace de trai pentru milioane de cetățeni europeni.

2.3 Din păcate, de acum este clar că această industrie este extrem de greu lovită de criza economică, aceasta afectând în prezent toate țările europene. Industria siderurgică se bazează pe industriile de autovehicule și de construcții, care au cunoscut o scădere accentuată de activitate începând din 2008. Această evoluție a condus la scăderea cererii de oțel în Europa.

2.4 Declinul cererii de oțel a devenit evident odată cu închiderea temporară sau permanentă a unor instalații de producție și pierderea a peste 60 000 de locuri de muncă în acest domeniu.

2.5 Este vital ca Europa să întreprindă rapid acțiuni care să pună sub control actuala criză care afectează industria siderurgică. Acesta este motivul pentru care CESE salută recenta inițiativă a Comisiei Europene de a lua măsuri care să sprijine industria siderurgică europeană.

2.6 Este pentru prima dată când Comisia propune un plan de acțiune cuprinzător pentru siderurgie, după 11 ani de la expirarea Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO), în 2002. Acesta este rezultatul eforturilor comune ale Comisiei și partenerilor sociali de a aduce în prim plan chestiunea politicii industriale atât în general, cât și în raport cu principalele sectoare de fabricație. De asemenea, este prima etapă către o politică industrială reală, care să integreze politici legate de comerț, cercetare-dezvoltare, mediu, climă și energie.

2.7 Planul prezintă o serie de măsuri și recomandări în domeniile cererii, energiei și eficienței energetice, politicii climatice, concurenței, comerțului, materiilor prime, cercetării și inovării și în materie de aspecte sociale cum ar fi accesul la fondurile structurale europene pentru a diminua costul social al anticipării și al managementului schimbării, dar și promovarea angajării tinerilor pentru a stimula competitivitatea acestui sector.

2.8 Partenerii sociali din sectorul siderurgic au contribuit la această strategie pe termen lung în cadrul comitetului pentru dialog social al UE, prin elaborarea unei viziuni cuprinzătoare asupra provocărilor cu care se confruntă industria siderurgică europeană. Analiza comună a stat la baza dezbaterii din cadrul Mesei rotunde la nivel înalt inițiată de Comisia UE în vederea elaborării Planului de acțiune pentru o industrie siderurgică competitivă și durabilă în Europa.

2.9 Oțelul reprezintă coloana vertebrală strategică a industriilor producătoare europene și rămâne una din forțele motrice ale inovării tehnologice, care este vitală pentru crearea de valoare economică în sectoarele din aval, cum sunt industria autovehiculelor, construcțiile, industria spațială și cea energetică etc. Este de o importanță vitală ca Europa să dețină un sector siderurgic solid, dacă dorește să realizeze obiectivul pe care și l-a propus, respectiv ca industria să genereze 20% din PIB, comparativ cu valoarea actuală, de 15,2% ⁽²⁾.

2.10 Industria siderurgică europeană are multe atuuri, cum ar fi fabrici moderne, produse avansate, clienți cu așteptări mari, care impun o inovare continuă a produselor, o piață internă importantă și forță de muncă calificată. Cu toate acestea, astăzi se confruntă cu provocări majore: cerere redusă, creșterea prețurilor energiei, dependența de importul de materii prime și de concurența de multe ori nelocală.

2.11 Planul de acțiune este un document care conține cele mai importante elemente legate de sectorul siderurgic, cu accent special pe o listă de posibile măsuri care să fie aplicate la diferite niveluri instituționale și de către principalele părți interesate.

2.12 Așa cum a prevăzut Comisia Europeană, un grup la nivel înalt oficial va supraveghea implementarea planului și impactul său asupra competitivității sectorului, a durabilității și a situației ocupării locurilor de muncă.

3. Observațiile CESE

3.1 CESE constată cu satisfacție că situația alarmantă cu care se confruntă sectorul siderurgic european este pe ordinea de zi a Comisiei Europene. O consultare a partenerilor sociali și a statelor membre le-a oferit acestora ocazia de a-și exprima punctele de vedere asupra sectorului siderurgic și deficiențelor sale, precum și de a propune soluții posibile pentru menținerea unui sector siderurgic solid în Europa. Aceste consultări s-au concretizat prin elaborarea Planului de acțiune pentru o industrie siderurgică competitivă și durabilă în Europa.

⁽²⁾ COM(2012) 582 final.

3.2 Planul reprezintă prima etapă în direcția ajutorării sectorului siderurgic pentru a face față principalelor provocări economice, sociale și de mediu, prin crearea unui „nou” cadru al politicii industriale, pentru a menține competitivitatea industriei siderurgice și a păstra forța de muncă în Europa. Enunțurile din planul de acțiune sunt optimiste, dar în cele din urmă succesul său depinde de modul în care acestea sunt transpuse în practică. Impactul său potențial nu se va concretiza dacă nu are la bază o strategie clară pe termen scurt, mediu și lung și dacă nu este prevăzut cu instrumentele juridice, financiare și logistice necesare.

3.3 Din punctul de vedere al CESE, implementarea planului ar trebui să facă posibile următoarele:

- crearea condițiilor-cadru pentru menținerea competitivității internaționale și a dezvoltării durabile a industriei siderurgice europene pe termen scurt și pe termen lung. Capacitatea industriei de a răspunde unor circumstanțe economice schimbate este influențată de politicile privind cercetarea și inovarea, mediul, energia, comerțul, competiția și nevoile consumatorilor. Planul ar trebui să urmărească formularea acestor politici astfel încât ele să răspundă în mod adecvat provocărilor cu care se confruntă industria siderurgică;
- sprijinirea industriei siderurgice – care a fost și continuă să fie grav afectată de criza economică – spre a face față crizei economice. De la începutul crizei, industria siderurgică a reacționat hotărât la scăderea cererii de oțel prin introducerea reducerilor permanente și temporare ale capacității de producție. În industria siderurgică au fost reduse 15,5% din locurile de muncă față de 2008 (sursa: EUROFER);
- luarea măsurilor pentru ca viitorul industriei siderurgice din Europa să nu fie amenințat. Este foarte posibil ca unitățile de producție care au fost închise și furnalele care au fost trecute în conservare să nu fie înlocuite sau repuse în funcțiune. CESE consideră că, odată cererea reluată, economia UE se va confrunta cu riscul real de a deveni un importator structural de oțel;
- îmbunătățirea mediului de afaceri și a condițiilor de reglementare a fabricării de oțel în Europa. Prețurile materiilor prime și energiei, ca și costurile de reglementare din Europa, sunt printre cele mai mari din lume. Prețurile gazelor naturale în UE sunt de trei-patru ori mai mari decât cele din SUA, iar prețurile electricității sunt duble. Se prevede accentuarea decalajului dacă nu se iau măsuri;
- sprijinirea lucrătorilor și a regiunilor care au fost grav afectate de criză, dar și acordarea de asistență pentru îmbunătățirea modului în care planifică și gestionează schimbarea prin promovarea formării, îmbunătățirea competențelor și sprijinirea recalificării atunci când este necesar. Mii de locuri de muncă s-au desființat și multe altele sunt încă în pericol. În plus, a existat o creștere generală a numărului de locuri de muncă temporare, ceea ce face mai dificil transferul de competențe esențiale și know-how. În unele cazuri, acest lucru poate să afecteze calitatea producției sau să creeze riscuri pentru siguranța lucrătorilor.

Observații generale

3.4 Unul dintre principalele obiective ale comunicării Comisiei privind politica industrială este de a se asigura că sectorul industrial va reprezenta, până în 2020, 20 % din PIB-ul UE. CESE sprijină acest obiectiv deoarece el ar fi și în avantajul sectorului siderurgic. Cu toate acestea, s-ar putea dovedi foarte dificil de realizat fără un acces mai ușor la instituțiile financiare cum ar fi Banca Europeană de Investiții și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare.

3.5 Situația pieței va obliga producătorii de oțel să efectueze modificări structurale dificile (posibilitatea unor fuziuni, preluări și falimente nu poate fi exclusă). În prezent, pentru mulți producători de oțel, investițiile costisitoare în inovare, oțelurile cu compoziții inovatoare, îmbunătățirea gamei de bunuri finite oferite pe piață, noi reduceri de costuri pe tipuri de costuri și introducerea de servicii care să utilizeze oțel din producția proprie sunt esențiale, dar dificil sau imposibil de finanțat.

Cadrul de reglementare corect

3.6 Potrivit unui studiu recent, comandat de Comisie, privind evaluarea costului cumulativ al reglementării industriei siderurgice din UE, în vremuri obișnuite nu aceste costuri sunt principala sursă a decalajului în materie de competitivitate a costurilor. Însă în vremuri de criză, aceste costuri de reglementare pot avea efecte semnificative asupra competitivității industriei siderurgice⁽³⁾. Cadrul de reglementare ar trebuie evaluat atât din perspectiva costurilor, cât și a beneficiilor.

3.7 Partenerii sociali din sectorul siderurgic trebuie să fie implicate îndeaproape în evaluarea cadrului de reglementare.

Stimularea cererii de oțel

3.8 Așa cum s-a subliniat de către Comisia Europeană, „în UE, cererea de oțel depinde de starea economică și financiară a câtorva industrii principale utilizatoare de oțel – de exemplu, sectoarele construcțiilor și autovehiculelor”⁽⁴⁾. Din păcate, criza economică actuală pune o presiune reală asupra cererii din aceste sectoare și, prin urmare, generează scăderea cererii generale de oțel.

3.9 Comisia Europeană se bazează pe planul „CARS 2020”⁽⁵⁾ și pe inițiativa de a sprijini construcțiile durabile⁽⁶⁾ în vederea stimulării cererii de oțel în Europa. Având în vedere caracterul urgent al situației actuale din industria oțelului, aceste planuri nu sunt suficient de concrete și ar putea să nu fie suficiente pentru a avea impact pe termen scurt asupra sectorului siderurgic.

3.10 Cererea de oțel poate fi stimulată și prin facilitarea lansării de infrastructuri majore orientate către viitor și prin îmbunătățirea puterii de cumpărare a cetățenilor europeni, cu scopul de a antrena redresarea economică a pieței interne.

Condiții de concurență echitabile la nivel internațional

3.11 În ultimul deceniu, industria siderurgică europeană a fost tot mai mult afectată de practicile comerciale neloiale, de protecționismul țărilor terțe și de supra-concentrarea producătorilor de materii prime. Prin urmare, este urgent necesar să se evalueze posibilitatea de a răspunde, într-un mod rapid și ținut, tuturor practicilor neloiale cărora le-a căzut victimă industria siderurgică europeană. Evaluarea este cu atât mai urgentă cu cât surplusul de capacitate al sectorului la scară mondială determină unele țări terțe să utilizeze practici comerciale neloiale pentru a-și exporta surplusul de producție.

Politici privind energia, clima, resursele și eficiența energetică pentru a stimula competitivitatea

3.12 Industria europeană a oțelului va avea viitor numai dacă întreprinderile se află în prima linie a evoluțiilor tehnologice din întreaga lume, în special a aplicării celor mai noi tehnologii de producție legate de reducerea emisiilor de CO₂ și de eficiența energetică, dacă sunt viabile din punct de vedere economic.

3.13 Industria siderurgică este o industrie energointensivă, care se confruntă în prezent cu prețurile ridicate ale energiei în comparație cu cei mai mulți dintre competitorii săi internaționali. Fiind o industrie foarte intensivă din punctul de vedere al capitalului, stabilitatea, predictibilitatea și competitivitatea globală a prețurilor energiei sunt esențiale pentru dezvoltarea pe termen lung a sectorului.

3.14 Planul de acțiune se concentrează în mod corect pe contribuția produselor/materialelor din oțel la reducerea emisiilor de CO₂. În ceea ce privește procesele de producție, în cadrul tehnologiilor actuale, industria este aproape de limitele sale și, prin urmare, nu poate realiza obiectivele de etapă propuse de Comisie până în 2050. Îmbunătățiri semnificative se pot realiza numai cu tehnologii inovatoare. Cercetarea-dezvoltarea și inovarea, ca și resursele pentru finanțarea lor capătă deci o importanță capitală. În acest context, CESE salută propunerea Comisiei de a sprijini, în cadrul Orizont 2020, cercetarea-dezvoltarea, proiectele demonstrative și proiectele pilot pentru noi tehnologii mai curate, cu un consum redus de resurse și mai eficiente energetic.

3.15 Deși, din perspectiva tehnologiilor actuale, industria este aproape de limitele sale, nu toate fabricile și-au epuizat potențialul de îmbunătățire a eficienței energetice și a utilizării resurselor bazată pe tehnologii existente. Ar trebui ca întreprinderile să fie încurajate să investească în cele mai bune tehnici disponibile (BAT).

⁽³⁾ Centre for European Policy Studies, 2013 Assessment of Cumulative Cost Impact for the Steel Industry (Centrul pentru studii politice europene, Evaluarea impactului de cost cumulativ în industria siderurgică)

⁽⁴⁾ COM(2013) 407.

⁽⁵⁾ COM(2012) 636 final.

⁽⁶⁾ COM(2012) 433 final.

3.16 În prezent, forțele motrice ale inovării sunt prețurile resurselor și ale energiei. Principala responsabilitate de a investi în cercetare-dezvoltare și inovare revine industriei siderurgice înseși, dar este necesar un sprijin sporit pentru cercetare-dezvoltare, proiecte demonstrative, proiecte pilot și punerea în aplicare a unor noi tehnologii. Dat fiind că materiile prime și energia reprezintă principala povară din perspectiva costurilor, provocarea constă în diminuarea decalajului de cost în cazul principalilor competitori din UE.

3.17 Criza și constrângerile bugetare severe au periclitat grav posibilitatea de a compensa producătorii de oțel în unele state membre, ceea ce este de natură să creeze o situație inechitabilă în Europa.

Inovarea

3.18 În ultimele decenii, industria siderurgică europeană a menținut un avantaj competitiv față de concurenții săi datorită sporirii eficienței, inovării produselor și creșterii substanțiale a productivității muncii. Cu toate acestea, în situația actuală, este greu de realizat un spor suplimentar de competitivitate, atâta timp cât situația pieței și reglementarea mediului de afaceri nu se îmbunătățesc.

3.19 Dezvoltarea de noi tehnologii viabile economic trebuie să fie însoțită de o îmbunătățire a competitivității uzinelor siderurgice europene de oțel în raport cu concurenții lor de la nivel mondial. O producție mai puțin intensivă din punctul de vedere energetic și al materiilor prime va duce la o scădere a costurilor, făcând astfel industria siderurgică europeană mai competitivă.

Dimensiunea socială: nevoile în materie de restructurare și de competențe

3.20 Planul identifică problema viitoarelor deficite de competențe, în principal ca urmare a piramidei vârstelor, dar nu ia suficient în considerare „pierderea” de know-how și de competențe din cauza restructurării. În plus, schimbarea de generații va necesita soluții sistematice, în special având în vedere creșterea accentuată a șomajului în rândul tinerilor.

3.21 Promovarea de măsuri temporare în sprijinul lucrătorilor este esențială pentru a face față crizei economice, păstrează forța de muncă și competențele vitale pentru viitorul industriei siderurgice.

Grupul la nivel înalt

3.22 Având în vedere caracterul urgent al situației cu care se confruntă sectorul siderurgic european, este dezamăgitor să se constate că Comisia planifică o singură reuniune anuală a Grupului la nivel înalt. Din cauza situației volatile a sectorului în prezent, este nevoie de actualizări periodice pentru a lua decizii în cunoștință de cauză.

3.23 În sfârșit, în cele 12 luni care urmează adoptării planului de acțiune, trebuie realizată o evaluare a impactului acestui plan asupra competitivității în industria siderurgică europeană. Pentru a asigura evaluarea cea mai precisă și mai obiectivă posibil, este esențial ca, în această dezbatere, să fie incluși partenerii sociali. Este nevoie de o mai mare cooperare între reprezentanții angajatorilor și cei ai lucrătorilor, la nivel european, național, local și de întreprindere pentru a angaja punerea în aplicare a planului.

Bruxelles, 11 decembrie 2013

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Henri MALOSSE

ANEXĂ

la avizul Comitetului Economic și Social European

Următorul amendament, care au întrunit cel puțin o pătrime din voturile exprimate, a fost respinse în dezbateră din sesiunea plenară [conform articolului 54 alineatul (3) din Regulamentul de procedură]:

Punctul 1.11

Se modifică după cum urmează:

„Pentru a gestiona într-un mod responsabil din punct de vedere social tranziția către o industrie siderurgică a UE mai competitivă, CESE consideră că sectorul siderurgic ar trebui să aibă același acces ca și celelalte sectoare la fondurile disponibile de la nivel european, ~~național și regional.~~”

Expunere de motive

Formularea mai scurtă evită specificarea mai detaliată a fondurilor și oferă suficientă flexibilitate pentru operatori fără riscul de a introduce denaturări ale pieței din acest sector.

Rezultatul votului:

Voturi pentru:	70
Voturi împotriva:	77
Abțineri:	12
